

Column in Rover-tijdschrift “De Reiziger” – januari 2013

Kan ik er wat aan doen?

Kan ik er wat aan doen? Dat zeggen we weleens als er iets gebeurt waarbij de oorzaak buiten onze invloedssfeer ligt. Een retorische vraag, waar het antwoord inderdaad vaak "nee" moet zijn omdat anderen een besluit nemen dat we niet willen, omdat de natuur(ramp) sterker is dan onze eigen mogelijkheden, omdat het gewoon gebeurt zonder dat we er iets aan kunnen doen.

Bij de jaarwisseling kijken we vaak terug naar het vorig jaar. Als Vriend van de Voetveren kijken we natuurlijk ook terug, en dan naar de ontwikkeling op het gebied van de veerponten. Er zijn diverse nieuwe veerponten in de vaart gekomen, er zijn enkele veerponten verdwenen. Dat eerste is natuurlijk fijn. Dat laatste is niet altijd te voorkomen. We kunnen er toch niets aan doen.....

Of toch wel? Kunnen we er iets aan doen? Soms niet, soms wel. Er is meer mogelijk dan we denken. Uit de acties van Rover blijkt wel, dat je mond open doen best wel helpt. Kunnen we er iets aan doen als er vervelende ontwikkelingen zijn bij de veerponten? Het is gemakkelijk om dan de vraag uit de titel van deze column te stellen en het daarbij te laten. Maar wat dacht u van een brief schrijven? Een klacht indienen? Vragen aan de overheid om subsidie te verstrekken? Met een alternatieve oplossing komen? Allemaal mogelijkheden om er wat aan te doen. En wat dacht u van de meest simpele manier om er wat aan te doen? Geef jezelf voor 2013 het goede voornemen om iedere maand een rondje met een pontje te doen. Met meer passagiers zal het vanzelf goed gaan met de veerponten.

U kunt er wat aan doen!

Het pontje van Keimpetille in Friesland.

Foto: Corien Betten, juni 2011